

Bryssel den 9.9.2015
COM(2015) 450 final

2015/0208 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av en omplaceringsmekanism vid kriser och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

I den europeiska migrationsagenda som Europeiska kommissionen antog den 13 maj 2015¹ anges de omedelbara åtgärder som krävs för att ta itu med aktuella brådskande och komplexa utmaningar på migrationsområdet samt de initiativ på medellång och lång sikt som bör vidtas för att åstadkomma strukturella lösningar för att bättre kunna hantera samtliga aspekter av migrationen.

Som ett inslag i de omedelbara åtgärderna antog Europeiska kommissionen den 27 maj 2015 ett förslag till rådets beslut om provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland², varigenom den utnyttjade den mekanism för nödsituationer som avses i artikel 78.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*). Den 20 juli 2015 enades rådet om en allmän riktlinje avseende detta beslut³ varigenom det fastställdes en tillfällig och extraordinär mekanism för omplacering av personer som är i tydligt behov av internationellt skydd i mer än två år från Italien och Grekland till andra medlemsstater. Rådet kommer att anta beslutet formellt så snart Europaparlamentet har avgett sitt yttrande, vilket väntas ske i september 2015.

Med anledning av de hittills oskådade migrantströmmarna som fortsatte att öka i Italien och Grekland och förskjutningen av migrationsströmmarna från den centrala Medelhavsrutten till den östra Medelhavsrutten och den västra Balkanrutten mot Ungern antog kommissionen [den 9 september 2015] ett annat förslag som grundas på artikel 78.3 i EUF-fördraget och som innehåller provisoriska åtgärder för att lindra asyltrycket på Italien och Grekland samt en ny åtgärd till förmån för Ungern.

Europeiska kommissionen meddelade också att utnyttjandet av mekanismen för nödsituationer enligt artikel 78.3 i EUF-fördraget kommer att följas av en varaktig lösning. Kommissionen meddelade att den senast i slutet av 2015 kommer att lägga fram ett lagstiftningsförslag om ett permanent system för omplacering som bör utnyttjas vid krissituationer.

Det övergripande målet för detta lagstiftningsförslag är att säkerställa att unionen har en stabil omplaceringsmekanism vid kriser för att strukturellt hantera kriser på asylområdet på ett effektivt sätt. En sådan mekanism bör snabbt tas i bruk avseende en medlemsstat som drabbas av en krissituation av en sådan omfattning att även ett väl förberett och välfungerande asylsystem utsätts för avsevärda påfrestningar, och där även den berörda medlemsstatens storlek beaktas. Den föreslagna omplaceringsmekanismen syftar å ena sidan till att vid krissituationer säkra en rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna av ett stort antal sökande som är i tydligt behov av internationellt skydd och, å andra sidan, en korrekt tillämpning av Dublinsystemet, däribland ett fullständigt skydd av rättigheter för personer som söker internationellt skydd. Förslaget syftar till att i förordning (EU) nr 604/2013 införa en omplaceringsmekanism vid kriser som en permanent ram för genomförandet av

¹ COM(2015) 240 final.

² COM(2015) 286 final.

³ 11132/15, 24.7.2015.

omplaceringsåtgärder. Dessa åtgärder kommer att tillämpas med avseende på särskilda krissituationer i en viss medlemsstat och kommer per definition att vara tillfälliga.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser på området**

En övergripande strategi för migration

Förslaget är en del av en övergripande och systematisk strategi för migration som efterlysts av alla EU-institutioner och som kommissionen började genomföra omedelbart efter antagandet av den europeiska migrationsagendan. Nyckeln till att garantera effektiviteten hos en sådan övergripande strategi är att säkra att politiken i praktiken genomförs på ett enhetligt och kompletterande sätt. Om det mot bakgrund av den särskilda situationen i en medlemsstat behövs, bör omplaceringsmekanismen vid kriser kompletteras med ytterligare konkreta åtgärder som vidtas av den medlemsstaten, från och med att tredjelandsmedborgare anländer till dess territorium till dess att alla tillämpliga förfaranden slutförts. I enlighet med den krisplatsmetod som föreslagits av kommissionen kommer EU:s myndigheter att ge ett heltäckande och riktat stöd till de medlemsstater som står inför ett oproportionerligt hårt migrationstryck vid de yttre gränserna. Det operativa stöd som kan tillhandahållas via krisplatsmetoden omfattar registrering och kontroll av irreguljära migranter, rapportering om irreguljära migranter, asylstöd genom att sökande av internationellt skydd slussas till ett lämpligt asyloffarande och hjälp med att registrera ansökningar om internationellt skydd samt förberedande av handlingar, ett utökat informationsutbyte och samarbete vid utredningar av kriminella nätverk som underlättar irreguljär migration till EU samt sekundära förflyttningar inom EU och samordning av återvändandeåtgärder.

En sådan samlad insats kommer att göra det möjligt för medlemsstaterna att hantera migrationstrycket på ett snabbare och mer effektivt sätt i full överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna samt stärka sin kapacitet för att hantera migration, asyl och interna säkerhetsutmaningar.

Samverkan med systemet för nödomplacering som grundas på artikel 78.3 i EUF-fördraget

Förslaget om en omplaceringsmekanism vid kriser måste särskiljas från de förslag som antagits av kommissionen på grundval av artikel 78.3 i EUF-förordningen till förmån för vissa medlemsstater som ställs inför en plötslig tillströmning av tredjelandsmedborgare på sitt territorium.

Även om de åtgärder som föreslagits av kommissionen på grundval av artikel 78.3 i EUF-förordningen är provisoriska, införs det genom förslaget om en omplaceringsmekanism vid kriser en metod för att vid en kris tillfälligt avgöra vilken medlemsstat som ansvarar för att granska ansökningar om internationellt skydd som lämnats in i en medlemsstat som står inför en krissituation, i syfte att säkra en mer rättvis fördelning av sökande mellan medlemsstaterna i sådana situationer, vilket därmed underlättar Dublinsystemets funktion även i kristider.

I detta förslag fastställs strikta villkor för utnyttjandet av omplaceringsmekanismen vid kriser i förhållande till en viss medlemsstat, särskilt det faktum att medlemsstaten står inför en krissituation som äventyrar tillämpningen av Dublinförordningen på grund av ett extremt tryck vilket kännetecknas av en stor och oproportionerlig tillströmning av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som ställer stora krav på landets asylsystem.

Inrättandet av en omplaceringsmekanism vid kriser påverkar inte möjligheten för rådet att, på kommissionens förslag, anta provisoriska åtgärder till förmån för en medlemsstat som står

inför en sådan nödsituation som avses i artikel 78.3 i EUF-fördraget. Antagandet av nödgärder på grundval av artikel 78.3 i EUF-fördraget kommer fortsatt att vara relevant i undantagssituationer där en beredskapsinsats behövs, vilken möjligtvis omfattar ett bredare migrationsrelaterat stöd, om villkoren för att använda omplaceringsmekanismen vid kriser inte är uppfyllda.

Kommande eventuella ändringar av förordning (EU) nr 604/2013

SÅSOM ANGAVS I DEN EUROPEISKA MIGRATIONSAGENDAN OCH I LINJE MED DE FÖRPLIKTELSE SOM FÖLJER AV FÖRORDNING (EU) NR 604/2013, GENOMFÖR KOMMISSIONEN FÖR NÄRVARANDE EN OMFATTANDE KONTROLL AV DUBLINSYSTEMETS ÄNDAMÅLSENLIGHET GENOM EN EVIDENSBASERAD ÖVERSYN AV SYSTEMETS RÄTTSLIGA, EKONOMISKA OCH SOCIALA EFFEKTER, INBEGRIPET DESS INVERKAN PÅ DE GRUNDLÄGGANDE RÄTTIGHETERNA. DETTA ARBETE KOMMER ATT LIGGA TILL GRUND FÖR EN EVENTUELL YTTERLIGARE ÖVERSYN AV DUBLINSYSTEMET, SÄRSKILT I SYFTE ATT ÅSTADKOMMA EN RÄTTVISARE FÖRDELNING AV SÖKANDE AV INTERNATIONELLT SKYDD I EUROPA UNDER ALLA OMSTÄNDIGHETER OCH INTE BARA I KRISITUATIONER.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITET, PROPORCIONALITET OCH GRUNDLÄGGANDE RÄTTIGHETER

• Rättslig grund

Genom detta förslag ändras förordning (EU) nr 604/2013 och förslaget bör därför antas på samma rättsliga grund, nämligen artikel 78.2 e i EUF-fördraget, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

Den omplaceringsmekanism vid kriser som ingår i detta förslag medför permanenta undantag som aktiveras i särskilda krissituationer till förmån för vissa medlemsstater, särskilt undantag från den princip som anges i artikel 3.1 i förordning (EU) nr 604/2013, enligt vilken en ansökan om internationellt skydd ska prövas av den medlemsstat som enligt kriterierna i kapitel III fastställs som ansvarig. I stället för denna princip fastställs det i förslaget en obligatorisk fördelningsnyckel för att avgöra vilket land som ansvarar för att pröva ansökningar vid väldefinierade krissituationer.

• Variabel geometri

I enlighet med protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, får Förenade kungariket och Irland besluta att delta i antagandet av detta förslag. De har också denna möjlighet efter det att förslaget antagits.

Förenade kungariket och Irland är bundna av förordning 604/2013 sedan de anmält sin avsikt att delta i antagandet och tillämpningen av den förordningen på grundval av ovan nämnda protokoll. Dessa medlemsstaters ställning i fråga om förordning 604/2013 påverkar inte deras beslut om eventuell anslutning till denna förordning⁴.

⁴ Avseende en sådan medlemsstat förefaller inte den omständigheten att staten inte deltar i ändringsförordningen innebära att den ändrade Dublinförordningen blir otillämplig i den mening som avses i artikel 4a i protokoll 21.

Enligt det protokoll om Danmarks ställning som fogats till EU- och EUF-fördragen ska Danmark inte delta i rådets beslut om åtgärder enligt avdelning V i EUF-fördraget (med undantag för ”åtgärder för att bestämma de tredjeländer vars medborgare är skyldiga att ha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser eller [...] åtgärder som avser en enhetlig utformning av viseringar”). Eftersom Danmark emellertid tillämpar den gällande Dublinförordningen på grundval av ett internationellt avtal med Europeiska gemenskapen som slöts 2006⁵, ska Danmark enligt artikel 3 i det avtalet meddela kommissionen om landet har för avsikt att genomföra den ändrade förordningen eller inte.

- **Förslagets inverkan på tredjeländer som deltar i Dublinsystemet**

Parallellt med associeringen av ett antal tredjeländer till Schengenregelverket ingick unionen flera avtal om associeringen av dessa länder även till Dublin/Eurodaclagstiftningen:

- Associeringsavtalet med Island och Norge från 2001⁶.
- Associeringsavtalet med Schweiz av den 28 februari 2008⁷.
- Protokollet om associering av Liechtenstein av den 7 mars 2011⁸.

För att fastställa vilka rättigheter och skyldigheter som ska gälla mellan Danmark (som anslutit sig till Dublin/Eurodacbestämmelserna genom ett internationellt avtal) och de associerade länder som nämns ovan har ytterligare två protokoll ingåtts mellan unionen och de associerade länderna⁹.

Enligt ovanstående tre avtal är de associerade länderna skyldiga att godta gällande Dublin/Eurodaclagstiftning utan undantag. De deltar inte i antagandet av nya rättsakter som ändrar eller bygger vidare på den gällande Dublinlagstiftningen (bl.a. detta förslag), men är skyldiga att inom givna tidsramar meddela om de har för avsikt att godta innehållet i sådana nya rättsakter så snart dessa antagits av rådet och Europaparlamentet. Om Norge, Island, Schweiz eller Liechtenstein inte skulle godta en rättsakt som ändrar eller grundas på Dublin/Eurodaclagstiftningen, ska det berörda avtalet upphöra att gälla, om

⁵ Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredjeländ har gett in i Danmark eller någon annan medlemsstat i Europeiska unionen, och om Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen (EUT L 66, 8.3.2006, s. 38).

⁶ Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Island och Konungariket Norge om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Island eller Norge (EGT L 93, 3.4.2001, s.40).

⁷ Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz (EUT L 53, 27.2.2008, s. 5).

⁸ Protokoll mellan Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz (EUT L 160, 18.6.2011, s. 39).

⁹ Protokoll mellan Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz (ingånget den 24 oktober 2008, EUT L 161, 24.6.2009, s. 8) samt Protokoll till avtalet mellan Europeiska gemenskapen, Republiken Island och Konungariket Norge om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Island eller Norge (EGT L 93, 3.4.2001).

inte den gemensamma kommitté som inrättas genom avtalet enhälligt fattar ett annat beslut.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

I avdelning V i EUF-fördraget, om ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, ges Europeiska unionen vissa befogenheter i dessa frågor. Dessa befogenheter måste utövas i enlighet med artikel 5 i EU-fördraget, dvs. endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av de enskilda medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås av Europeiska unionen.

Genom förslaget införs en omplaceringsmekanism i syfte att strukturellt ta itu med krissituationer i en medlemsstat som orsakas av en stor och oproportionerlig tillströmning av personer och få till stånd en rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna i kristider, vilket innebär ett undantag från kriterierna för ansvarsfördelning i Dublinförordningen. Per definition kommer EU:s åtgärder att tas i bruk när en medlemsstat inte kan hantera situationen på egen hand. Vidare syftar detta förslag till att säkra att Dublinsystemet tillämpas korrekt i kristider och hantera problemet med sekundära förflyttningar av tredjelandsmedborgare mellan medlemsstaterna, ett problem som till sin natur är gränsöverskridande. Det står klart att enskilda medlemsstaters åtgärder inte räcker till som svar på de gemensamma utmaningar som alla medlemsstater står inför på detta område. Principerna om solidaritet och delat ansvar innebär att EU-åtgärder på detta område är av avgörande betydelse.

- **Proportionalitet**

Förordning (EU) nr 604/2013 tillhandahåller inte, i sin nuvarande form, verktyg som ger en tillräcklig respons vid situationer där medlemsstaternas asylsystem utsätts för ett extremt tryck. De olika finansiella och operativa åtgärder som kommissionen och Easo har tillgång till för att stödja asylsystemen i flera medlemsstater har visat sig otillräckliga för att hantera krissituationer. För att kunna tillhandahålla en lämplig ram för brådskande och allvarliga situationer på asylområdet, går ytterligare EU-åtgärder i det avseendet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att faktiskt lösa situationen.

- **Grundläggande rättigheter**

Till följd av att omplaceringsmekanismen vid kriser införs kommer de grundläggande rättigheter som föreskrivs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) för sökande som är i klart behov av internationellt skydd att kunna säkras.

Detta förslag syftar till att skydda rätten till asyl och säkra principen om skydd mot avlägsnande, utvisning och utlämning (*non-refoulement*) på det sätt som föreskrivs i artiklarna 18 och 19 i stadgan, särskilt genom att se till att berörda personer snabbt får tillgång till ett lämpligt förfarande för beviljande av internationellt skydd. Detta förslag syftar dessutom till att garantera fullständig respekt för rätten till värdighet och skydd mot tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, såsom föreskrivs i artiklarna 1 och 4 i stadgan, genom att det säkrar att berörda personer överförs till en medlemsstat som är i stånd att erbjuda dem lämpliga mottagningsvillkor och integrationsutsikter. Detta beslut syftar också till att skydda barnets rättigheter i enlighet med artikel 24 i stadgan och rätten till familjesammanhållning i enlighet med artikel 7 i stadgan.

3. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

Förslaget om inrättande av en mekanism för att strukturellt ta itu med kriser på asylområdet läggs fram till följd av den rådande krisen på asylområdet i flera medlemsstater vilken visar att det finns ett akut behov av ett mer strukturerat system för snabba unionsåtgärder. Förslaget är en uppföljning av den europeiska migrationsagendan som har varit föremål för ett brett samråd med alla berörda parter.

Andra EU-institutioner och huvudaktörer har redan uttryckt allmänna synpunkter på denna fråga. I sitt uttalande av den 23 april 2015 åtog sig Europeiska rådet att överväga alternativ för att organisera en akut omfördelning mellan alla medlemsstater på frivillig grund. Inom ramen för diskussionerna om migrationsagendan utbytte Europaparlamentet (plenarsammanträdet den 19 maj 2015) och rådet (den 15 juni 2015) åsikter även om omplaceringsmekanismen. I sitt betänkande uppmanade Europaparlamentets LIBE-utskott kommissionen att lägga fram ett förslag om ett permanent omplaceringssystem som antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet¹⁰.

FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) och det civila samhället uppmanade att EU skulle åta sig att införa fler verktyg för solidaritet inom EU och garantera ett rättvisare fördelningssystem för sökande av internationellt skydd.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Inrättandet av en omplaceringsmekanism vid kriser medför inga konsekvenser för EU:s budget. Budgetkonsekvenserna måste bedömas i förhållande till de särskilda omständigheterna i vissa medlemsstater.

5. INGÅENDE REDOGÖRELSE FÖR DE SPECIFIKA BESTÄMMELSERNA I FÖRSLAGET

Genom förslaget ändras förordning (EU) nr 604/2013 så att det införs en omplaceringsmekanism vid kriser och kommissionen ges befogenhet att anta rättsakter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget avseende när mekanismens utnyttjas samt när utnyttjandet avbryts i förhållande till en viss medlemsstat, i enlighet med tydligt angivna villkor.

Följande väsentliga beståndsdelar tillhandahålls:

- **Villkor för tillämpning av omplaceringsmekanismen vid kriser i förhållande till en medlemsstat**

För att omplaceringsmekanismen vid kriser ska kunna utnyttjas måste kommissionen, på grundval av väl underbyggda uppgifter, i synnerhet information som samlats in av Easo och Frontex, fastställa att en medlemsstat står inför en kris som äventyrar tillämpningen av förordning (EU) nr 604/2013 på grund av ett extremt tryck som kännetecknas av en stor och oproportionerlig tillströmning av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som ställer stora krav på landets asylsystem. Krissituationen bör vara av en sådan omfattning att den utsätter även ett välfungerande asylsystem som är väl förberett för ett extremt tryck, samtidigt som storleken på den berörda medlemsstaten beaktas.

¹⁰ Betänkande om förslaget till rådets beslut om provisoriska åtgärder på området för internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland, utskottet för medborgarligena fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor. Föredragande: Ska Keller (A8-0245/2015).

I förslaget tillhandahålls tydliga indikatorer såsom att kommissionen bland annat bör beakta följande när den gör denna bedömning: det totala antalet sökande av internationellt skydd och irreguljära inresor av tredjelandsmedborgare och statslösa personer under de sex månader som föregår antagandet av den delegerade akten, ökningen av antalet jämfört med samma tidsperiod det föregående året samt antalet ansökningar per capita i den medlemsstat som gagnats av omplaceringen under de senaste 18 månaderna jämfört med unionsgenomsnittet.

- **Kategorier av sökande som ska omplaceras**

Det föreslås att omplaceringsmekanismen vid kriser endast ska utnyttjas vad gäller sökande som vid en första anblick har ett klart behov av internationellt skydd och för vilka medlemsstaten i en krissituation annars skulle ha ansvarat enligt kriterierna i kapitel III i förordning (EU) nr 604/2013. I förslaget definieras de som sökande av en nationalitet för vilka nivån för beviljande av internationellt skydd är 75 % eller högre, vilket grundas på Eurostats senast tillgängliga och uppdaterade kvartalsvisa genomsnittliga EU-omfattande uppgifter.

- **Beskrivning av omplaceringsmekanismen vid kriser**

Enligt omplaceringsmekanismen vid kriser ska dessa personers ansökningar granskas av en annan medlemsstat (omplaceringsmedlemsstaten). I detta fall ska det omplaceringsförfarande som anges i bilaga IV tillämpas vilket innebär ett undantag från artiklarna 21, 22 och 29 i förordning (EU) nr 604/2013.

Förslaget omfattar ett enkelt omplaceringsförfarande för att säkra att berörda personer snabbt överförs till omplaceringsmedlemsstaten. Varje medlemsstat ska utse en nationell kontaktpunkt och underrätta övriga medlemsstater och Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo) om detta.

Medlemsstaterna ska regelbundet, och minst var tredje månad, ange det antal sökande som snabbt kan omplaceras till deras territorium och all annan relevant information. Den medlemsstat som gagnats av omplaceringen ska, med hjälp av Easo och, i tillämpliga fall, de övriga medlemsstaternas sambandsmän sedan identifiera enskilda sökande som kan omplaceras och föreslå för de övriga medlemsstaterna att dessa sökande förflyttas till deras territorium. Här bör utsatta sökande ges företräde. Efter godkännande av omplaceringsmedlemsstaten måste sedan ett formellt beslut att omplacera en sökande fattas av den medlemsstat som gagnas av omplaceringen och meddelas den sökande. I förslaget anges att sökande som avkrävs fingeravtryck i enlighet med de skyldigheter som fastställs i artikel 9 i förordning (EU) nr 603/2013 inte får omplaceras om deras fingeravtryck inte har tagits. I förslaget anges också att medlemsstaterna behåller rätten att vägra att omplacera en sökande endast vid farhågor om nationell säkerhet eller allmän ordning eller de undantag som anges i artikel 12 och 17 i direktiv 2011/95/EU. I förslaget föreskrivs att alla förfaranden måste genomföras så snart som möjligt och senast två månader från det att omplaceringsmedlemsstaten angivit det antal sökande som snabbt kan omplaceras. Vid berättigade praktiska hinder planeras ytterligare begränsade undantag.

Förslaget innehåller särskilda garantier för sökande som omplaceras till en annan medlemsstat. I förslaget fastställs rätten till information om omplaceringsförfarandet, rätten att bli underrättad om omplaceringsbeslutet som även ska innehålla uppgift om omplaceringsmedlemsstat och rätten att omplaceras tillsammans med familjemedlemmar i samma omplaceringsmedlemsstat. Skyldigheten att i första hand ta hänsyn till barnets bästa enligt förordning (EU) nr 604/2013 tillämpas när det avgörs vilken omplaceringsmedlemsstat ska vara. Detta innebär bland annat att den medlemsstat som

gagnas av omplaceringen är skyldig att underrätta övriga medlemsstater när den sökande som ska omplaceras är ett ensamkommande barn, och innan omplaceringen görs ska den tillsammans med den medlemsstat som uttryckt intresse för att omplacera barnet, säkra att en bedömning av barnets bästa genomförs i enlighet med den allmänna rekommendationen nr 14 (2013) från FN:s kommitté för barnets rättigheter om att barnets bästa alltid ska sättas i främsta rummet¹¹.

- **Utnyttjande av omplaceringsmekanismen vid kriser**

När kommissionen fastställer att villkoren för omplacering är uppfyllda för en viss medlemsstat ska den anta en delegerad akt för att utnyttja omplaceringsmekanismen. Denna delegerade akt ska a) bekräfta att det föreligger en krissituation i den medlemsstat som gagnas av omplaceringen, b) fastställa antalet personer som ska omplaceras från den medlemsstaten, c) fastställa fördelningen av dessa personer mellan medlemsstaterna genom att tillämpa en fördelningsnyckel och d) fastställa tillämpningsperioden för omplaceringsmekanismen vid kriser. Den delegerade akten ska endast träda i kraft om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar inom högst en månad från det att den delgivits av kommissionen. Den delegerade akten får tillämpas i högst två år.

- **Metod för att fastställa antalet personer som ska omplaceras**

I förslaget fastställs objektiva och verifierbara indikatorer som ska beaktas när kommissionen, mot bakgrund av antagandet av en delegerad akt som utlöser omplaceringsmekanismen vid kriser vad gäller en viss medlemsstat, fastställer antalet personer som ska omplaceras från den medlemsstaten och i synnerhet antalet sökande per capita i den medlemsstat som gagnas av omplaceringen under de 18 månader, och särskilt under de sex månader som föregår antagandet av den delegerade akten jämfört med unionsgenomsnittet; kapaciteten hos medlemsstatens asylsystem och medlemsstatens deltagande i tidigare solidaritetsinitiativ samt i vilken utsträckning medlemsstaten tidigare har gagnats av EU:s solidaritetsåtgärder.

Dessutom fastställs en maximal tröskel för de personer som ska omplaceras, nämligen 40 % av antalet ansökningar som lämnats in till den medlemsstaten under de sex månader som föregick antagandet av den delegerade akten.

- **Särskilda regler om en medlemsstat tillfälligt är förhindrad att delta i omplaceringen av sökande**

Eftersom exceptionella omständigheter inte kan uteslutas, fastställs det i förslaget att en medlemsstat inom en månad från ikraftträdandet av den delegerade akt som utlöser tillämpningen av omplaceringsmekanismen, får underrätta kommissionen att den tillfälligt är förhindrad att helt eller delvis delta i omplaceringen av sökande under ett års tid, samtidigt som den anger välgrundade skäl som är förenliga med unionens grundläggande värden enligt artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen. Medlemsstaten ska i stället lämna ett finansiellt bidrag till EU:s budget som uppgår till 0,002 % av BNP för att täcka stödet till de insatser som genomförs av övriga medlemsstater för att hantera krissituationen och följderna av att denna medlemsstat inte deltar i omplaceringen. Vid ett partiellt deltagande i omplaceringen ska detta belopp minskas proportionerligt. Detta belopp bör tilldelas asyl-, migrations- och integrationsfonden som inkomster avsatta för särskilda ändamål.

Man måste se till att solidariteten med den krisdrabbade medlemsstaten vad gäller antalet personer som ska omplaceras inte påverkas. Därför bör de anslag enligt fördelningsnyckeln

¹¹

http://www2.ohchr.org/English/bodies/crc/docs/GC/CRC_C_GC_14_ENG.pdf.

som föreskrivs för en medlemsstat som har gjort en underrättelse som godtagits av kommissionen omfördelas till de övriga medlemsstaterna.

I förslaget fastställs att den delegerade akt som utlöser tillämpningen av omplaceringsmekanismen under sådana omständigheter ska ändras.

- **Kompletterande åtgärder som ska vidtas av den medlemsstat som gagnas av omplaceringen**

Förslaget återspeglar den dubbla principen om solidaritet och ansvar och i den fastställs skyldigheten för den medlemsstat som gagnas av omplaceringen att, senast den dag då den delegerade akten träder i kraft, lägga fram en färdplan för kommissionen med åtgärder för att säkra ett lämpligt genomförande av omplaceringsmekanismen vid kriser. Om en medlemsstat har uppmanats av kommissionen att utarbeta en krishanteringsplan i enlighet med artikel 33.3 i förordning (EU) nr 604/2013, ska de åtgärder som syftar till att garantera ett lämpligt genomförande av omplaceringsmekanismen läggas fram som en del av krishanteringsplanen, vilken bör omfatta bredare asylrelaterade åtgärder som bland annat syftar till att stärka kapaciteten i dess asylsystem. Dessutom fastställs i förslaget enligt vilka villkor kommissionen får besluta att avbryta tillämpningen av omplaceringsmekanismen till förmån för en medlemsstat om denna underlåter att uppfylla sina skyldigheter.

Slutligen fastställer förslaget bestämmelser som är tillämpliga för att förebygga och hantera sekundära förflyttningar av sökande av internationellt skydd och personer som beviljats internationellt skydd och föreskriver nya bestämmelser vid sekundära förflyttningar av personer som beviljats internationellt skydd som, efter att ha omplacerats, rest in i och uppehållit sig olagligt på en annan medlemsstats territorium. Närmare bestämt fastställs det att omplaceringsmedlemsstaten ska ta tillbaka en person som beviljats internationellt skydd och som, efter att ha omplacerats, lämnat in en ansökan i en annan medlemsstat än omplaceringsmedlemsstaten eller som befinner sig i en annan medlemsstat än omplaceringsmedlemsstaten utan uppehållstillstånd.

- **Beräkning av fördelningsnyckeln**

1. Fördelningsnyckel

- a) Befolkning – viktning på 40 %

- b) Total BNP – viktning på 40 %

- c) Genomsnittligt antal asylansökningar under de fem föregående åren per miljon invånare med ett tak på 30 % av befolkningen och BNP – viktning på 10 %

- d) arbetslöshet med ett tak på 30 % av befolkningen och BNP – viktning på 10 %

2. Formel

$$\text{Befolkningseffekt}_{MS/AS} = \frac{\text{Befolkning}_{MS/AS}}{\text{Befolkning}_{EU+(32)}}$$

$$\text{BNP-effekt}_{MS/AS} = \frac{\text{BNP}_{MS/AS}}{\text{BNP}_{EU+(32)}}$$

$$\text{Asyleffekt}_{MS/AS} = \min \left\{ \frac{\frac{1}{\sum_{i=1}^{32} \text{Genomsnitt}(5 \text{ föregående åren}) \text{ sökande per en miljon invånare}_{MS/AS}}}{\frac{1}{\sum_{i=1}^{32} \text{Genomsnitt}(5 \text{ föregående åren}) \text{ sökande per en miljon invånare}_{MS/AS}}}, 30\%(\text{Befolkningseffekt}_{MS} + \text{BNP-effekt}_{MS/AS}) \right\}$$

$$\text{Arbetslöshetseffekt}_{MS/AS} = \min \left\{ \frac{\frac{1}{\sum_{i=1}^{32} \text{Arbetslöshetsnivå}_{MS/AS}}}{\frac{1}{\sum_{i=1}^{32} \text{Arbetslöshetsnivå}_{MS/AS}}}, 30\%(\text{Befolkningseffekt}_{MS} + \text{BNP-effekt}_{MS/AS}) \right\}$$

$$\text{Kvot med tak}_{MS/AS} = \text{Fördelning} * \left(40\% \frac{\text{Befolkningseffekt}_{MS}}{AS} + 40\% \text{BNP-effekt}_{MS/AS} + 10\% \text{Asyleffekt}_{MS/AS} + 10\% \text{Arbetslöshetseffekt}_{MS/AS} \right)$$

$$\text{Återstående kvot}_{MS/AS} = \left(\text{Fördelning} - \sum_{i=1}^{32} \text{Kvot med tak}_{MS} \right) * (50\% \text{Befolkningseffekt}_{MS/AS} + 50\% \text{BNP-effekt}_{MS/AS})$$

$$\text{Slutlig fördelningskvot}_{MS} = \text{Kvot med tak}_{MS} + \text{Återståendekvot}_{MS/AS}$$

$$\text{Slutlig andel}_{MS/AS} (\text{de facto key}) = \frac{\text{Slutlig fördelningskvot}_{MS/AS}}{\text{Fördelning}} * 100\%$$

3. Beräkning

Simulationen nedan är avsedd att visa hur fördelningen av 120 000 sökande till land X beräknas om alla medlemsstater och associerade stater (EU +) deltar.

(a) Befolkning

För att beräkna effekten av befolkningskriteriet på fördelningsnyckeln delas antalet invånare i land X med antalet invånare i alla 28 medlemsstater och de 4 associerade staterna (EU + = 32).

Exempel:

Befolkningen i land X: 4 625 885. Summan av EU + befolkningen: 521 959 960

$$\text{Befolkningseffekten}_X = \frac{4.625.885}{521.959.960} = 0,89 \%$$

Effekten av befolkningskriteriet på fördelningsnyckeln för land X är 0,89 %.

(b) Total BNP

För att beräkna effekten av det totala BNP-kriteriet på fördelningsnyckeln delas total BNP i land X med den totala BNP-summan i alla 28 medlemsstater och de fyra associerade staterna (EU + = 32).

Exempel:

Total BNP i land X (i miljoner euro): 185 411. Den totala BNP-summan i EU+ (i miljoner euro): 14 854 924

$$\text{BNP-effekten} = \frac{185.411,7}{14.854.924} = 1,25 \%$$

Effekten av BNP-kriteriet på fördelningsnyckeln för land X är 1,25 %.

(c) Det genomsnittliga antalet asylansökningar under de fem föregående åren per miljon invånare med ett tak på 30 % av befolkningen och BNP-effekten – viktning på 10 %

(Omvänd effekt)

Asylansökningarnas effekt på fördelningsnyckeln är omvänt proportionerlig, dvs. ju högre antal asylansökningar, desto lägre faktor.

För att undvika att detta kriterium har en oproportionerlig effekt på hela nyckeln tillämpas ett tak, där värdet av asylansökningarnas effekt inte kan överstiga 30 % av befolkningssumman och BNP-effekten.

Exempel:

Genomsnittligt antal asylansökningar under fem år per miljon invånare i land X: 287

landet X: 287, Omvänt värde: $\frac{1}{287} = 0,00348$.

Summan av det genomsnittliga antalet asylansökningar under fem år per miljon invånare för alla EU + (omvänt värde): 0,14831

$$\text{Asyleffekten}_x = \frac{\frac{1}{287}}{0,14831} = \frac{0,00348}{0,14831} = \underline{2,35 \%}$$

$$\text{Cap}_x = 30 \% (0,89 \% (\text{befolkningseffekten}) + 1,25 \% (\text{BNP-effekten})) = \underline{0,64 \%}$$

Den faktiska effekten av asylansökningskriteriet för land X är 2,35 %, men värdet av taket (0,64 %) tillämpas för beräkning av nyckeln.

- (d) Arbetslöshet med ett tak på 30 % av befolkningen och BNP-effekten – viktning på 10 %

Liksom när det gäller asylansökningskriteriet är arbetslöshetens verkan på nyckeln omvänt proportionerlig, dvs. ju högre siffra desto lägre faktor. För att undvika att detta kriterium har en oproportionerlig effekt på hela nyckeln tillämpas ett tak, varmed värdet av arbetslöshetseffekten inte kan överstiga 30 % av befolkningssumman och BNP-effekten.

Exempel:

Arbetslösheten i land X: 11,3 %, omvänt värde: $\frac{1}{11,3} = 0,0884955$

Summan av alla arbetslöshetssiffror i EU+ (omvänt värde): 4 345 698

$$\text{Arbetslöshetseffekten}_x = \frac{0,0884955}{4,345698} = \underline{2,04\%}$$

$$30 \% \text{ Cap}_x = \underline{0,64 \%}$$

Den faktiska effekten av arbetslöshetskriteriet för land X är 2,04 %, men värdet av taket (0,64 %) tillämpas för beräkning av nyckeln.

- (e) En begränsad fördelning av 120 000 sökande till land X

Exempel:

Fördelning_x = 120 000 * (40 % befolkningseffekt (0,89 %) + 40 % BNP-effekt (1,25 %) + 10 % asylansökningseffekt (begränsad) – 0,64 % + 10 % arbetslöshetseffekt (begränsad) – 0,64 %) = 1 178

Begränsad fördelning till land X: 1178

(f) Fördelning av återstående platser

På grund av taket kommer det att finnas ett visst antal återstående platser som måste fördelas. Fördelningen av dessa platser kommer att grundas på befolknings- och BNP-effekten (50 % - 50 %) för ett visst land. Antalet återstående platser läggs därefter till den begränsade fördelningen.

Exempel:

Begränsad fördelning till land X: 1 178.

Summan av de begränsade fördelningarna för alla EU+: 102 801.

Återstående platser som fortfarande behöver fördelas: 17 199

Återstående platser_x = 17 199 * (50 % befolkningseffekt + 50 % BNP-effekt) = 17 199*
1,07 % = 184

Den slutgiltiga fördelningen av sökande till land X är 1 362, och nyckeln är 1,13 %.

Förslag till**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING**

om inrättande av en omplaceringsmekanism vid kriser och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 78.2 e,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 fastställs mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat på grundval av objektiva kriterier som fastställs i kapitel III.
- (2) I enlighet med artikel 80 i fördraget ska unionens politik på området gränskontroller, asyl och invandring och dess genomförande styras av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna, och de unionsakter som antas på detta område ska innehålla lämpliga åtgärder för tillämpningen av denna princip.
- (3) Ett extremt tryck på en medlemsstats asylsystem kan äventyra tillämpningen av förordning (EU) nr 604/2013. I denna förordning föreskrivs ett förfarande för tidig varning, beredskap och hantering av asylkriser men i sådana situationer är det inte möjligt att avvika från de fastställda ansvarskriterierna. För att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att hantera dessa krissituationer och säkra en snabb tillgång till förfarandena för beviljande av internationellt skydd bör det därför införas en krismekanism för omplacering av sökande i klart behov av internationellt skydd. Omplaceringsåtgärder avseende en viss medlemsstat bör tillämpas utan att det påverkar möjligheten att artikel 33.3 i denna förordning parallellt tillämpas på

samma medlemsstater. Artikel 33.3 i denna förordning är inte en förutsättning för tillämpningen av omplaceringsåtgärder.

- (4) Omplaceringsåtgärder avseende en viss medlemsstat bör tillämpas utan att det påverkar rådets möjlighet att anta provisoriska åtgärder på förslag från kommissionen enligt artikel 78.3 i händelse av en nödsituation i en medlemsstat som kännetecknas av en plötslig tillströmning av tredjelandsmedborgare.
- (5) Omplaceringsmekanismen vid kriser bör ses mot bakgrund av en bredare uppsättning åtgärder som medlemsstaterna kan behöva anta för att säkra en effektiv migrationspolitik, inbegripet på området för inledande mottagande och återsändande av tredjelandsmedborgare som inte har rätt att vistas på medlemsstaternas territorium i enlighet med bestämmelserna i direktiv 2008/115/EG ("krisplatser").
- (6) En övergripande utvärdering av Dublinförordningen som för närvarande görs av kommissionen kan komma att leda till en mer omfattande översyn av Dublinsystemet.
- (7) Ett tydligt och fungerande omplaceringssystem planeras utifrån en tröskel av den genomsnittliga andelen beslut på unionsnivå om beviljande av internationellt skydd vid förfaranden i första instans, enligt Eurostats definition, i förhållande till det totala antalet asylbeslut på unionsnivå avseende asylansökningar om internationellt skydd i första instans, på grundval av den senast tillgängliga statistiken. Å ena sidan måste denna tröskel, så långt möjligt, säkra att alla de sökande som är i klart behov av internationellt skydd snabbt och fullt ut kan åtnjuta sina rättigheter till skydd i omplaceringsmedlemsstaten. Å andra sidan bör den, så långt möjligt, hindra sökande som sannolikt kommer att få avslag på sin ansökan från att omplaceras till en annan medlemsstat, och därigenom i onödan förlänga deras vistelse i unionen. Ett tröskelvärde på 75 %, baserat på Eurostats senast tillgängliga uppdaterade kvartalsuppgifter om beslut i första instans, bör användas.
- (8) Omplacering av sökande i klart behov av internationellt skydd bör ske på grundval av en fördelningsnyckel som anges i bilaga III. Den föreslagna fördelningsnyckeln bör grundas på a) befolkningens storlek (viktning på 40 %), b) den totala BNP:n (viktning på 40 %), c) det genomsnittliga antalet asylansökningar per miljon invånare under perioden 2010–2014 (viktning på 10 %, med ett tak på 30 % av befolkningen och BNP-effekten på nyckeln för att undvika oproportionerliga effekter av detta kriterium på den totala fördelningen) och d) arbetslösheten (viktning på 10 %, med ett tak på 30 % av befolkningen och BNP-effekten på nyckeln för att undvika oproportionerliga effekter av detta kriterium på den totala fördelningen).
- (9) Om en medlemsstat under exceptionella omständigheter underrättar kommissionen att den tillfälligt är förhindrad att helt eller delvis delta i omplaceringen av sökande under ett års tid och anger välgrundade skäl som är förenliga med unionens grundläggande värden enligt artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen, bör den i stället lämna ett finansiellt bidrag till EU:s budget som uppgår till 0,002 % av BNP för att täcka stödet till de insatser som genomförs av övriga medlemsstater för att hantera krissituationen och följderna av att denna medlemsstat inte deltar i omplaceringen. Vid ett partiellt deltagande i omplaceringen bör detta belopp minskas proportionerligt. Detta belopp bör tilldelas asyl-, migrations- och integrationsfonden som inkomster avsatta för särskilda ändamål.

- (10) Det måste säkerställas att solidariteten med den medlemsstat som ställs inför en kris vad gäller antalet personer som ska omplaceras inte påverkas. Därför bör de anslag enligt fördelningsnyckeln som föreskrivs för en medlemsstat som har gjort en underrättelse som godtagits av kommissionen omfördelas till de övriga medlemsstaterna.
- (11) Det är nödvändigt att säkerställa ett snabbt omplaceringsförfarande som åtföljs av ett nära administrativt samarbete mellan medlemsstaterna och ett operativt stöd från Easo.
- (12) Den nationella säkerheten och den allmänna ordningen ska beaktas under hela omplaceringsförfarandet till dess att överföringen av sökanden har genomförts. Om en medlemsstat har rimliga skäl att betrakta sökanden som en fara för den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen bör den underrätta de andra medlemsstaterna om detta samtidigt som de grundläggande rättigheterna respekteras fullt ut, däribland de relevanta bestämmelserna om uppgiftsskydd.
- (13) När det beslutas vilka sökande med ett klart behov av internationellt skydd som ska omplaceras från den medlemsstat som gagnas av omplaceringen, bör företrädere ges utsatta sökande i den mening som avses i artikel 21 och 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU¹². I detta sammanhang bör de sökandes särskilda behov, t.ex. hälsan, vara den primära angelägenheten. Barnets bästa bör alltid sättas i främsta rummet.
- (14) Integreringen av sökande i klart behov av internationellt skydd i värdlandet är hörnstenen i ett välfungerande gemensamt europeiskt asylsystem. När det beslutas vilken medlemsstat som bör vara omplaceringsmedlemsstat, bör hänsyn i synnerhet tas till särskilda kvalifikationer och egenskaper hos den berörda sökande såsom språkkunskaper och andra personliga omständigheter som grundas på påvisade familjeband, kulturella band eller sociala band som kan underlätta deras integration i omplaceringsmedlemsstaten. Vad gäller särskilt utsatta sökande bör hänsyn tas till omplaceringsmedlemsstatens kapacitet att erbjuda dessa sökande lämpligt stöd och att det är nödvändigt att säkra en rättvis fördelning av dessa sökande bland medlemsstaterna. Alltmedan principen om icke-diskriminering vederbörligen respekteras, kan omplaceringsmedlemsstaterna ange sina preferenser för sökande på grundval av ovanstående information, varefter den medlemsstat som gagnas av omplaceringen i samråd med Easo och vid behov med sambandsmännen kan sammanställa förteckningar över möjliga sökande för omplacering till den medlemsstaten.
- (15) Medlemsstaternas utnämning av sambandsmän i den medlemsstat som gagnas av omplaceringen torde underlätta ett effektivt genomförande av omplaceringsförfarandet, inbegripet en lämplig identifiering av vilka sökande som skulle kunna omplaceras, där särskilt deras utsatthet och kvalifikationer beaktas. Vad gäller både utnämningen av sambandsmän i den medlemsstat som gagnas av omplaceringen och utförandet av deras uppgifter bör omplaceringsmedlemsstaten och den medlemsstat som gagnas av omplaceringen utbyta all relevant information och fortsätta ett nära samarbete under hela omplaceringsförfarandet.

¹²

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 96).

- (16) Åtgärder bör vidtas för att undvika sekundära förflyttningar av omplacerade personer från omplaceringsmedlemsstaten till andra medlemsstater. I synnerhet bör de sökande underrättas om konsekvenserna av irreguljär vidareflyttning mellan medlemsstaterna och om det faktum att de, om den ansvariga medlemsstaten beviljar dem internationellt skydd, i princip endast är berättigade till de rättigheter som är knutna till internationellt skydd i den medlemsstaten.
- (17) För att undvika sekundära förflyttningar av personer som beviljats internationellt skydd bör medlemsstaterna också underrätta dessa personer om på vilka villkor de lagligen kan resa in i och vistas i en annan medlemsstat och att rapporteringskrav kan införas. För att dessutom se till att personer som beviljats internationellt skydd och som rest in i en annan medlemsstat än omplaceringsmedlemsstaten, utan att de uppfyller villkoren för vistelse i den andra medlemsstaten, tas tillbaka av omplaceringsmedlemsstaten, måste personer som beviljats internationellt skydd och som har omplacerats omfattas av denna förordning.
- (18) Dessutom, i linje med målen i direktiv 2013/33/EU, bör harmoniseringen av medlemsstaternas mottagningsvillkor bidra till att begränsa sekundära förflyttningar av sökande av internationellt skydd som påverkas av de olika villkoren vid mottagandet. I syfte att nå samma mål bör medlemsstaterna överväga att införa rapporteringsskyldigheter och förse sökande av internationellt skydd med materiella mottagningsvillkor vilket omfattar bostad, mat och kläder endast in natura samt, när så krävs, se till att sökande direkt överförs till omplaceringsmedlemsstaten. Under den period då ansökningarna om internationellt skydd behandlas i enlighet med asyl- och Schengenregelverket, med undantag av allvarliga humanitära skäl, bör medlemsstaterna varken förse sökande med nationella resedokument eller ge dem andra incitament, t.ex. i form av finansiella medel, som kan underlätta irreguljär förflyttning till andra medlemsstater. Vid irreguljära förflyttningar till andra medlemsstater bör sökandena skickas tillbaka till omplaceringsmedlemsstaten.
- (19) För att omgående hantera krissituationer till följd av ett extremt migrationstryck på asylsystemen i särskilda medlemsstater, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen även vad gäller fastställande av tillämpningen av omplaceringsåtgärder avseende en viss medlemsstat samt om avbrytande av tillämpningen av sådana åtgärder.
- (20) När kommissionen utövar sin befogenhet att anta delegerade akter ska den inte överskrida det som behövs för att säkra att omplaceringsvillkoren uppfylls samt övriga inslag som fastställs i artikel 33 a 4 och 33 d 2 i denna förordning. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, däribland på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att det sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (21) *[I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har dessa medlemsstater meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.]*

ELLER

- (21) *[I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på dem.]*

ELLER

- (21) *[I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.]*

- (22) *I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Irland (genom en skrivelse av den ...) meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.]*

ELLER

- (21) *[I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Förenade kungariket (genom en skrivelse av den ...) meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.]*

- (22) *I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.]*

- (22) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

- (23) Förordning (EU) nr 604/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 604/2013 ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 2 ska följande punkter läggas till:

”o) *omplacering*: överföring av en sökande från den medlemsstats territorium som enligt de kriterier som fastställs i kapitel III i denna förordning är ansvarig för att pröva vederbörandes ansökan om internationellt skydd (*medlemsstat som gagnas av omplaceringen*) till omplaceringsmedlemsstatens territorium.

p) *omplaceringsmedlemsstat*: den medlemsstat som blir ansvarig för att granska ansökan om internationellt skydd i enlighet med denna förordning, efter det att den sökande har omplacerats till den medlemsstatens territorium.”

(2) I artikel 4.1 ska följande led läggas till:

”g) det omplaceringsförfarande som i förekommande fall fastställs i avsnitt VII i kapitel VI.”

(3) I artikel 18.1 ska följande led läggas till:

”e) återta, enligt de villkor som fastställs i artiklarna 23, 24, 25 och 29, en person som beviljats internationellt skydd och som efter att ha omplacerats lämnat in en ansökan i en annan medlemsstat än omplaceringsmedlemsstaten eller som befinner sig på en annan medlemsstats territorium än omplaceringsmedlemsstaten utan uppehållstillstånd.”

(4) I kapitel VI ska följande avsnitt läggas till som avsnitt VII:

”AVSNITT VII

Omplaceringsmekanism vid kriser

Artikel 33 a

Omplaceringsmekanism vid kriser

1. Om kommissionen, på grundval av underbyggda uppgifter, i synnerhet den information som samlats in av Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo) i enlighet med förordning (EU) nr 439/2010 och av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid de yttre gränserna (Frontex) som inrättats genom rådets förordning (EG) nr 2007/2004*, fastställer att en medlemsstat står inför en krissituation som äventyrar tillämpningen av denna förordning på grund av ett extremt tryck som kännetecknas av en stor och oproportionerlig tillströmning av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som ställer betydande krav på landets asylsystem, ska den omplaceringsmekanism vid kriser som avses i punkt 2 tillämpas till förmån för denna medlemsstat.

2. Enligt omplaceringsmekanismen vid kriser ska ett antal ansökningar om internationellt skydd prövas av omplaceringsmedlemsstaten, vilket innebär ett undantag från principen i artikel 3.1 enligt vilken en ansökan ska prövas av den medlemsstat som enligt kriterierna i kapitel III fastställs som ansvarig. Dessutom ska de detaljerade förfarandebestämmelserna i bilaga IV tillämpas, vilket innebär ett undantag från artiklarna 21, 22 och 29.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 45 om tillämpningen av omplaceringsmekanismen vid kriser till förmån för en medlemsstat.

4. Genom de delegerade akter som avses i punkt 3 ska kommissionen

- (a) fastställa att det föreligger en krissituation som avses i punkt 1 i den medlemsstat som gagnas av omplaceringen,
- (b) fastställa antalet personer som ska omplaceras från den medlemsstaten,
- (c) fastställa fördelningen av dessa personer mellan medlemsstaterna genom att tillämpa formeln för den fördelningsnyckel som avses i artikel 33 b, och
- (d) fastställa tillämpningsperioden för omplaceringsmekanismen vid kriser.

5. När det fastställs huruvida det föreligger en krissituation som avses i punkt 4 a, ska kommissionen konstatera att krisen är av en sådan omfattning att även ett väl förberett asylsystem som fungerar i enlighet med samtliga relevanta aspekter av EU:s asylregelverk utsätts för ett extremt tryck, samtidigt som även storleken på den berörda medlemsstaten beaktas.

När denna bedömning görs ska kommissionen bland annat beakta det totala antalet sökande av internationellt skydd samt irreguljära inresor av tredjelandsmedborgare och statslösa personer under de sex månader som föregick antagandet av den delegerade akten, ökningen av dessa antal jämfört med samma period det föregående året samt antalet ansökningar per capita i den medlemsstat som gagnas av omplaceringen under de senaste 18 månaderna jämfört med unionsgenomsnittet.

6. För att fastställa antalet personer som ska omplaceras i enlighet med punkt 4 b, ska kommissionen särskilt beakta följande:

- (a) Antalet sökande av internationellt skydd per capita i den medlemsstat som gagnas av omplaceringen under de 18 månader, och i synnerhet under de sex månader, som föregick antagandet av den delegerade akten jämfört med unionsgenomsnittet.
- (b) Kapaciteten hos medlemsstatens asylsystem.
- (c) Medlemsstatens deltagande i tidigare solidaritetsinitiativ samt i vilken utsträckning medlemsstaten tidigare har gagnats av EU:s solidaritetsåtgärder.

Antalet personer som ska omplaceras ska inte överstiga 40 % av antalet ansökningar som lämnats in till medlemsstaten under de sex månader som föregick antagandet av den delegerade akten.

Artikel 33 b

Fördelningsnyckel

1. Omplacering ska ske enligt den fördelningsnyckel som fastställs i bilaga III.
2. En medlemsstat som anger vederbörligen motiverade skäl som är förenliga med unionens grundläggande värden enligt artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen får, under exceptionella omständigheter, inom en månad efter ikraftträdandet av den delegerade akt som avses i artikel 33a 3, underrätta kommissionen om att den tillfälligt är förhindrad att helt eller delvis delta i omplaceringen av sökande från den medlemsstat som gagnas av omplaceringen. Kommissionen ska bedöma de skäl som angetts och utfärda ett beslut till medlemsstaten. Om kommissionen anser att underrättelsen är vederbörligen motiverad, ska medlemsstaten under en period av ett år befrias från skyldigheten att delta i omplaceringen av sökande, och ska i stället lämna ett finansiellt bidrag till EU:s budget som uppgår till 0,002 % av BNP; vid ett

partiellt deltagande i omplaceringen ska detta belopp minskas proportionerligt. Detta bidrag ska användas för att finansiera stödet till de insatser som genomförs av övriga medlemsstater för att hantera krissituationen och följderna av att denna medlemsstat inte deltar i omplaceringen, i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 av den 16 april 2014 om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden, om ändring av rådets beslut 2008/381/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG och nr 575/2007/EG och rådets beslut 2007/435/EG¹³. Det ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål enligt artikel 21.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002¹⁴.

Kommissionen ska ändra den delegerade akt som avses i artikel 33a 3 för att omfördela anslagen, enligt den fördelningsnyckel som fastställts avseende en medlemsstat som har gjort en underrättelse som godtagits av kommissionen enligt första meningen i detta stycke, till övriga medlemsstater i linje med den formel för en fördelningsnyckel som anges i bilaga III.

3. En medlemsstats deltagande i omplaceringen enligt fördelningsnyckeln upphävs om denna medlemsstat är en medlemsstat som gagnas av omplaceringen.

Artikel 33 c

Omfattningen av omplaceringsmekanismen vid kriser

1. Omplacering ska ske endast av personer som har lämnat in en ansökan om internationellt skydd i en medlemsstat som står inför en krissituation som avses i artikel 33a 1 och om den medlemsstaten annars skulle ha varit ansvarig enligt kriterierna för att fastställa ansvarig medlemsstat i kapitel III.
2. Omplacering ska endast tillämpas avseende sökande av nationaliteter för vilka andelen beslut om beviljande av internationellt skydd i förhållande till de beslut som fattats i första instans angående ansökningar om internationellt skydd enligt kapitel III i direktiv 2013/32/EU är 75 % eller högre, enligt Eurostats senast tillgängliga och uppdaterade kvartalsvisa EU-omfattande genomsnittliga uppgifter. Vad gäller statslösa personer ska hänsyn tas till det land där vederbörande tidigare hade sin hemvist. Kvartalsvisa uppdateringar ska beaktas endast vad gäller sökande som inte redan har identifierats som sökande som skulle kunna omplaceras i enlighet med punkt 3 i bilaga IV.

Artikel 33 d

Kompletterande åtgärder som ska vidtas av den medlemsstat som gagnas av omplaceringen

1. Den medlemsstat som gagnas av omplaceringen ska den dag då den delegerade akt som avses i artikel 33a 3 träder i kraft lägga fram en färdplan för kommissionen, vilken omfattar åtgärder för att säkra ett lämpligt genomförande av

¹³ EUT L 150, 20.5.2014, s. 168.

¹⁴ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

omplaceringsmekanismen vid kriser. I förekommande fall ska dessa åtgärder läggas fram som en del av en krishanteringsplan enligt artikel 33.3. Den medlemsstat som gagnas av omplaceringen ska genomföra dessa åtgärder fullt ut.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 45 för att upphäva tillämpningen av omplaceringsmekanismen vid kriser till förmån för en medlemsstat om den medlemsstat som gagnas av omplaceringen inte fullgör de skyldigheter som avses i punkt 1. Kommissionen ska först ge den berörda medlemsstaten möjlighet att framföra sina synpunkter. Ett sådant upphävande ska inte påverka överföringar av sökande som är pågående efter det att de godkänts av omplaceringsmedlemsstaten enligt punkt 4 i bilaga IV.”

5) I artikel 45 ska följande punkter läggas till:

”6. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 33 a och 33 d ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med [*dagen för ikraftträdandet av denna förordning* – OPOCE should replace with exact date]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av femårsperioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av varje tidsperiod.

7. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 33 a och 33 d får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

8. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 33 a och 33 d ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två veckor från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två veckor på Europaparlamentets eller rådets initiativ. Den delegerade akten ska tillämpas i högst två år.”

6) Bilagorna III och IV, så som de anges i bilagan till denna förordning, ska läggas till.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande